

[Arne Bjerregaard.]

vel næppe være udtryk for en højere fiskeripolitisk vision. Lad mig derfor slutte med at stille det spørgsmål til ministeren: hvilke visioner har ministeren om fremtidens fiskeripolitik?

Lis Starcke (DR):

Før man trækker på smilebåndet, vil jeg gerne sige, at jeg her optræder som suppleant for retsforbundets ordfører, som er optaget i et udvalg.

Vi synes i retsforbundet, at fiskerierhvervet har haft hårde tider. Ifølge hr. Gundelachs udtalelser til pressen kan man forvente små, nærmest symbolske fangstkvoter for resten af 1977, hvad sildefiskeriet i Nordsøen angår, hvis der da ikke efterhånden indføres totalt stop for sildefiskeri. Det vil i særdeleshed ramme Danmark, som er den eneste betydelige sildefiskende nation i EF.

Som man måske efterhånden ved, har EF allerede standset svenskernes sildefiskeri, og der går det rygte, at det er hensigten at standse svensk fiskeri i Nordsøen totalt og måske permanent i løbet af en kortere årrække. Jeg vil gerne spørge, hvad fiskeriministeren kender hertil, og hvad man har gjort, eller hvad man fra dansk side agter at gøre for at varetage traditionelle svenske fiskeinteresser i det såkaldte EF-hav.

Danmark skulle jo i EF være en slags talsmand for Norden, og dertil kommer, at fortsat svensk fiskeri i Nordsøen også er en dansk interesse, idet fangsterne stort set landes i Danmark og forarbejdes her. Et sildestop i 1977 samtidig med det svenske stop vil efter vor mening medføre massearbejdsløshed i Hirtshals og Skagen. Hverken fartøjer eller industri kan overleve et totalt stop af varighed 1-2 år. Derfor mener vi, at periodiske fredninger vil være en bedre løsning, altså f. eks. i de tidsrum, hvor sildens kvalitet alligevel er dårlig, at have rimelige kvoter af konsumsild og nedskæring af procentdelen af sild i industrifiskelasterne.

Er regeringen opmærksom på, at det forlyder fra Bruxelles, at man truer Sverige med eventuel indførelse af en 200 sømils grænse i Skagerrak? Det får os til at spørge, hvilken betydning den nordiske fiskeriaftale for Skagerrak, som løber frem til år 2002, har. Jeg vil gerne spørge ministeren, om den er annulleret efter afgivelsen af vores suverænitet i Bruxelles. Har regeringen været spurgt, inden man

fra Bruxelles spiller med musklerne over for svenskerne?

Angående sperlingfiskeriet: Efter udløbet af fredningsperioden er stillingen totalt uafklaret med hensyn til sperlingkassen, og dette område er et af de bedste industrifiskeområder for danskerne. Vi frygter, at briterne vil bruge dette spørgsmål som et pressionsmiddel, og vi har i øvrigt den fornemmelse, at de øvrige EF-landes holdning nærmest er den, at dansk industrifiskeri i hvert fald skal holdes nede, om ikke helt udslettes. Det er navnlig briterne, der er bitre, og i den forbindelse kan man måske sige: frænde er frænde værst, for det er jo egentlig englænderne, som alle dage selv har været grumme rovfiskere.

Hvad angår bifangstprocenter for torskefisk i industrifisk, er det svært på grundlag af notitsen fra fiskeriministeriet at se, hvad det er man virkelig mener, ud over at procenten skal nedsættes til 20 fra den 1. april i år. Derfor vil jeg gerne spørge ministeren, hvilke torskefisk det drejer sig om, og hvordan man i øvrigt vil kontrollere, at der er så og så mange procent i en last, der er blot nogle få dage gammel og måske fanget på forskellige fiskepladser, eller som består af periodevis fangede fiskegrupper. For teori er jo ét, og praksis er somme tider noget andet.

Men principielt må det være rimeligt, at vi også fra dansk side går ind for en begrænsning af det u hæmmede rovfiskeri, som finder sted i Nordsøen, og som har fundet sted i de sidste 10 år.

Faren er, at Danmark synes at stå i absolut svageste position, selv om vi er langt den betydeligste fiskerination i EF-havet. Jeg vil gerne stille ministeren det spørgsmål, om det skyldes, at vor politiske tyngde er for ringe og vore forhandlinger for svage, og hvad der kan gøres ved det. Det med kammeratskabet i EF synes vi ikke viser sig allermest lige netop på dette område.

Hvis vi selv ville have haft noget at sige, burde vi for længe siden have indført restriktioner. Vi skulle have nedbragt den danske fiskerflåde med måske 50 pct. i tonnage og med øjeblikkelig virkning have stoppet subsidieringen via fiskeribanklån. Måske kan man ikke direkte kalde det subsidiering, men den giver alligevel mulighed for finansiering, således at der bliver bygget kuttere, som det ellers ikke ville have været muligt at bygge.